

23.1.2014
1/14 157

22. ROČNÍK

SBOROVÝ HLASATEL

ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V PŘEROVĚ

KÁZÁNÍ NA NOVÝ ROK

Lukášovo evangelium 12,29-34

Neboj se. To se, sestry a bratři v Bibli opakuje často: Neboj se. O vánocích slycháme, že andělé svou zprávu o narození spasitele zahájili výzvou: Nebojte se. Podobně mluví Ježíš ku učedníkům na lodi v bouři. Ale i mnoho míst Starého zákona obsahuje stejné výzvy, jak nám připomnělo první čtení, kde Jozue a Kaleb, jediní dva z dvanácti zvěďů vyslaných do zaslíbené země, opakovaně uklidňovali Izraelce vystrašené z domnělé přesily nepřátel: Nebojte se.

V dnešním oslovení, uklidňující výzvě, jsou slova „neboj se“ spojena s oslovením „malé stádce“. Někdy si můžeme připadat malí a ztracení ve společnosti, ve světě. Po výsledcích posledního sčítání lidu, při kterém se k ČCE přihlásila polovina lidí proti stavu před 10 lety, můžeme podléhat pocitu, že jsme malí a ztracení. Co to je 50000 členů ČCE uprostřed 10 mil. obyvatel. Ovšem Kristus nás učí jiné optice, jinému pohledu: Neboj se, malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.

Bůh ví, že nejsme velicí, že jsme malí podle měřítek tohoto světa, podle měřítek společnosti, ve které žijeme, ale zároveň nás ujišťuje, že to pro něho není rozhodující. Boží pohled není založen na většinovosti. Bůh se neřídí přáním většiny tak, jak jsme zvyklí z voleb a referend v demokratické společnosti. Hlas lidu není hlas Boží. To, prosím není kritika voleb jako takových. I v praktickém životě církve a sboru dodržujeme „demokratická“ pravidla rozhodování. A zrovna o letošním roce se říká, že půjde o supervolební rok. Buďme vděční za možnost svobodných voleb. Ale Bible nám připomíná ještě něco nad to: Boží království patří těm, kdo jdou úzkou cestou ná

sledování Krista, kdo se nenechají strhnout lákadly většiny.

My jsme v určitém nebezpečí, že si budeme hýčkat svou menšinovost, že si budeme myslet, že čím je nás méně, tím jsme vzácnější... Tak tomu není. To by bylo stavění na vratkém základu. Nemálo lidí se holedbalo svou příslušností k evangelické církvi, která – podle nich – představuje duchovní elitu v národě. Jen si vzpomeňme, jak často jsme se v církvi dovolávali Palackého a jeho pojetí, podle něhož právě proud husitský a českobratrský představoval smysl českých dějin. Tím se dnes nemůžeme ukolébávat, byť tady v Přerově nás k tomu sochy Komenského a Blahoslava mohou svádět.

Dnes chceme pro sebe přijmout Ježíšovo zaslíbení: Neboj se, malé stádce, neboť Vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.

To je dobré slyšet dnes, na počátku roku. Takto Bůh přemáhá náš strach i naši nezdravou závislost na pomíjivých věcech: Tím, že nám dává mnohem víc. Bůh nám dává, co je nepomíjitelné. Dává nám své království. On nám vlastně dává sám sebe – ve svém Synu Ježíši Kristu, který kdysi přišel *zemřít* na kříži za naše hříchy a který nyní přichází *žít* v našich srdcích a životech.

Když Ježíši věříme – když věříme, že má moc nám odpustit a tak očistit; když věříme, že Bůh za námi jde, aby nás přijal za své syny a dcery – potom teprve můžeme rozumět i Ježíšově výzvě: „*Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřte si měšce, které se nerozpadnou, nevyčerpateľný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a mol neničí.*“ Můžeme to říct takto: Bůh nám dává víc, než co sami vydáváme. Opravdu, když Bohu dovolíme, aby skrze nás nakrmil hladového, pomohl nuznému, povzbudil sklíčeného, tak si tím opatřujeme bohatství, poklad v

nebesích, který nepomíjí, peněženky, které se nikdy neztratí. Tím pokladem je naše láska, víra a naděje v Ježíši Kristu – v Bohu, který sám „působí, že *chceme i činíme, co se Mu líbí*“.

Kde všude máme své poklady? V kapse? V bance? V zaměstnání? Doma v rodině? Kde je poklad, tam je ukotveno naše srdce. Tam leží těžiště našeho rozhodování. Odtud vyplývá, podle jakých kritérií bude člověk jednat. A to je (použiji latinské slovo) *sacra důležitá*! Sacer, sacrum znamená svatý. Budeme se rozhodovat tak, aby to přinášelo Boží svaté požehnání, anebo zlořečení? Proto je tak důležitá otázka: **KDE JE NÁŠ POKLAD?** „*Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.*“ Kéž se naše srdce upíná k tomu, co je věčné. Ke zdroji požehnání. K Ježíši Kristu.

Největším nepřítelem pro takový krok víry je strach. Strach, že o něco přijdu. Strach, že nebudu mít dost potřebných věcí pro sebe a svou rodinu. Strach, že budu v očích druhých vypadat jako občan druhého řádu. Strach, obavy, že by toho bylo na mě příliš mnoho.

Proto potřebujeme slyšet: Nebojte se. Nevíte, co všechno přinesou další dny, ale nebojte se. Možná nás čekají nelehké chvíle, ale nebojme se. Kristus říká: já jsem přemohl svět. To je jeho výzva proti našemu strachu. Na něho přece učíme spoléhat. K němu se chceme vracet. Jeho chceme hledat, když jsme se mu docela ztratili. On přemáhá to, co my nejsme schopni přemoci.

Opakem strachu je láska. V listech apoštola Pavla můžeme číst opakovaně myšlenku, že láska přemáhá strach. Je dobré, když vlastní strach dovedeme přetavit v bázeň před Hospodinem, v důvěru a spolehnutí na jeho lásku. To se stane právě tehdy, když své strachy a obavy předložíme Bohu. Když je v modlitbě před Hospodinem vyznáme: Bože, mám strach, že přijdu o práci. Mám strach, že se rozejdu se svým partnerem. Mám strach, že už zůstanu sám či sama. Mám strach, že nezvládnou svou práci, nebo péči o děti. Mám strach, že mi druzí lidé a možná právě ti nejbližší nebudou rozumět. Mám strach z nemocí, které mě sužují. Mám strach ..... Každý z nás si může doplnit to, co právě jeho trápí, z čeho má obavy nebo přímo panickou hrůzu. Do každé takové obavy zaznívá Ježíšovo slovo:

Neboj se.

Mocný Bůh každému z nás podává svou ruku v Ježíši Kristu a zve nás k následování: Neboj se. Pojď se mnou. Já jsem ten, který tě provede vším, co tě čeká.

Bratři a sestry, máme královskou výsadu být dětmi skutečného, mocného krále. Nic v našem životě není vynecháno z jeho působení. Od věcí nenápadných, všedních až po ty věci nejnápadnější a mimořádné. Ve všem se můžeme spolehnout na jeho vedení. Ve všem máme zaslíbení jeho přítomnosti, jeho pomoci. Jde jen o to, aby náš poklad byl tam, kde je on, aby naše srdce bylo spojeno s jeho srdcem, aby naše slova byla proniknuta jeho slovem, a naše mysl byla naplněna jeho Duchem. Amen

Marek Zikmund

IRSKÁ NOVOROČNÍ MODLITBA

Nepřeji Ti, abys zůstal ušetřen nějakého utrpení,
protože vím, že stejně nezůstaneš.

Nepřeji Ti, aby Ti po tváři netekly slzy,
protože je stejně nezadržíš a pláčem se Ti uleví.

Nepřeji Ti, abys nezakusil žádnou bolest,
protože už ji stejně dávno znáš.

Víš také, že utrpení zušlechťuje,
že slzy očišťují srdce a bolest že zároveň zraňuje
i posiluje.

Něco bych Ti ale přeci jen rád popřál:

Abys byl za všechno vděčný,
i když se Ti to třeba nelíbí.

Abys opatroval vzpomínky na dobré věci, které
jsi zažil,

i když jich možná není až zas tolik.

Abys byl statečný,

i když si myslíš, že už to nejde.

Abys svůj kříž zbytečně neodhazoval,
protože kolikrát ho odhodíš, tolikrát se budeš vracet a
sbírat ho.

Abys ho mohl donést až na vrchol, na něž je nutné vy-
stoupit,

i když se zdá nedosažitelný.

Aby dary, které v sobě máš, rostly pomalu,
ale po celý rok aby Ti pomáhaly.

Abys nikdy nevyměnil přítele, který je opravdový,
a když udělá chybu, abys mu odpustil a ne opustil.

Abys mohl dávat radost, sílu a naději těm, s nimiž Tě pojí
láska.

Nezapomeň, že každá růže má trny, ale přesto
je krásná.

HOSPODÁŘSKÁ SAMOSTATNOST CÍRKVE

Od 1.1.2013 je v platnosti zákon č.428/2012 Sb. o majetkovém vyrovnání s církvemi. Tento zákon se týká dvou oblastí: restitucí majetku (odškodnění) a odluky církví od státu. V rámci odškodnění má naše církev obdržet od státu v rozmezí 30 let přes dvě miliardy Kč (2.266.593.186), s tím, že současná státní dotace církvím bude postupně do r.2030 zrušena. Za 17 let bude církev hospodařit zcela nezávisle na státu, což přinese nové nároky na jednotlivé sbory. **Jestliže bude chtít sbor zaplatit svého vlastního faráře, bude muset, kromě nákladů na provoz sboru, vybrat navíc 300 000,-Kč za rok.** (To jsou průměrné náklady na roční plat duchovního, včetně všech daní a odvodů, které dosud dával stát).

ČCE – JAK NA TOM JE A CO JI ČEKÁ?

Synodní rada ČCE zřídila pro přípravu přechodu k samofinancování strategickou komisi, která hodnotí údaje týkající se přechodu ČCE k samofinancování.

Co strategická komise vypracovala:

- V současné struktuře a při současné obětavosti není ČCE samofinancovatelná.
- Cestu k samofinancování je nutno chápat komplexně. Bude vyžadovat současně zvyšování obětavosti, změnu struktury sborů, větší flexibilitu práce v diaspoře a racionální hospodaření s klesající státní dotací a restitučními prostředky.
- Změna sborové struktury je při současné obětavosti nevyhnutelná, což platí i při mírném zvýšení obětavosti.
- Zvýšení obětavosti je nezbytně nutné, nicméně samo o sobě pro současnou strukturu sborů stačit nebude. Potřebná obětavost by v některých regionech byla za hranicí reality.
- Přejít k samofinancování je podmíněn razantním zvyšováním obětavosti všech členů církve.
- Odpovědnost za finanční životaschopnost sboru nesou především jeho členové. Samofinancování sborů je však nemyslitelné bez promyšlené a cílené solidarity. Některé regiony se neobejdou bez spolufinancování, pokud bude žádoucí činnost ČCE v těchto místech zachovat.
- Přejít k samofinancování se neobejde bez změny stylu práce při zajištění kazatelské služby, zejména v diaspoře.

- Nová situace bude vyžadovat také změnu pojetí práce kazatelů. Předpokládáme mimo jiné pestřejší pojetí pracovních úvazků, kolektivní spolupráci, různorodější způsoby povolávání kazatelů do služby ve sboru a širší zapojení ordinovaných presbyterů.
- Bude nutno zároveň provést důkladnou teologickou reflexi situace.

MODELY CESTY K SAMOFINANCOVÁNÍ CÍRKVE

Schválením zákona č. 428/2012 bylo rozhodnuto:

- a) státní dotace na platy duchovních bude vyplácena:
2013-2015 ve stejné výši jako dosud
2016-2029 vždy o 5% méně, než v roce minulém
od 2030 nebudou dotace od státu na platy kazatelů žádné.
- b) po dobu 30 let bude stát ročně vyplácet ČCE částku 75,553 mil Kč jako tzv. restituční náhradu za nenavrácený majetek.
- c) po roce 2043 bude církev hospodařit jen s prostředky získanými z vlastní obětavosti.

Pro církve vyvstávají tyto úkoly:

1. najít způsob, jak efektivně využít tyto finanční prostředky
2. najít cestu k financování kazatelů
3. najít cestu ke zvýšení obětavosti
4. vytyčit priority práce církve
5. o všem vést kvalifikovaný rozhovor na všech úrovních církve

Pokud odvod do Personálního fondu poroste zpočátku rychleji, tímto způsobem se nashromáždí větší prostředky a tím se získá větší podpora sborům v době po 30 letech - tj. úplném samofinancování.

Pokud PF poroste pomaleji, zpočátku to pro sbory bude snazší, ale později náročnější.

ZÁVĚR: Usnadníme-li si financování v současnosti, přineseme větší finanční zátěž na budoucí generace tím, že vytvoříme menší rezervu.

Sbory mají možnost si vývoj odvodu do PF promyslet. Ten totiž bude v budoucnu jediným zdrojem pro financování mezd kazatelů.

Úkolem staršovstev bylo stanovit vlastní strategii vývoje sborových financí, případně chování sboru v podmínkách různých cest k samofinancování.

Naše staršovstvo se přiklonilo k modelu D. Viz níže.

Model A

- počet kazatelů neroste
- neroste ani obětavost členů sboru
- PF roste jako dosud pomalu, cca 1% ročně

Důsledek: na platy budou spotřebovány všechny prostředky získané podle zákona 428/2012. V takovém případě by církev nebyla schopna plnit své finanční závazky vůči kazatelům. Tento model je použit pouze pro ilustraci.

Model B - nejrychlejší cesta k samofinancování

- restituční náhrady nejsou použity pro platy kazatelů
- restituční náhrady budou použity jinak, (např. na diakonické projekty, investice církve do vzdělávání apod.)
- na platy je použita pouze klesající státní dotace
- nutno zvýšit odvody do PF, a to cca o 12% nad míru inflace. Toto razantní zvyšování by probíhalo cca do 2031. Pak by bylo dosaženo samofinancování.
- pro solidaritu s finančně slabšími sbory je určena částka 10% celkového výběru PF církve.
- počet kazatelů zůstane zachován

Model C - nejpomalejší cesta k samofinancování

- na platy je použita klesající státní dotace
- z restitučních náhrad bude na platy použito cca 92%
- na diakonické projekty 8%, tedy cca 6 mil.
- PF se ročně zvyšuje o 5%
- počet kazatelů zůstane zachován

Model D - kompromisní cesta k samofinancování

- na platy je použita klesající státní dotace.
- na platy bude použita 1/2 restituční náhrady
- druhá polovina restitučních náhrad na diakonické projekty
- počet kazatel. míst každým rokem poklesne o 1
- PF se ročně navýší o 6%
- stavu samofinancování bude dosaženo až po roce 2045

Model E - přísnější varianta modelu C

- na platy je použita klesající státní dotace
- restituční náhrada (cca 96%) bude akumulována či investována a na platy budou použity pouze výnosy z uložených a investovaných prostředků.
- z restitučních náhrad použito na diakonické projekty 3 mil (cca 4%)
- počet kazatelských míst zůstane zachován

- PF se ročně navýší o 6%

DŮSLEDKY SAMOFINANCOVÁNÍ PRO SBOR A KAŽDÉHO Z NÁS

Podívejme se na to, co bude přechod na samofinancování církve znamenat pro náš sbor.

Nejprve uvádíme údaje z roku 2012:

Počet salárníků	47
Vybraný salár	247.995,-
Chrámové sbírky	42.435,-
Průměrný salár	5.435,-

Výpočet požadovaného saláru (podle modelu D) ve vybraných letech až do roku 2031, kdy by sbor měl dosáhnout soběstačnosti:

	2014	2020	2025	2031
Odvod do PF	81.100,-	126.213,-	194.195,-	325.684,-
Potřebný salár	248.095,-	293.208,-	361.190,-	492.679,-
Počet salárníků	47	47	47	47
Průměrný potřebný salár	5.279,-	6.238,-	7.685,-	10.483,-

Zdá se nám to příliš? Ve starém Izraeli platila povinnost desátků, tento model převzaly i některé současné církve. U nás platí, že výše obětavosti by měla být úměrná příjmu a mělo by být morální povinností to dodržovat. **V Církevním zřízení naší církve se uvádí, že výdělečně činný člen sboru dává sboru pět procent z příjmu.** Např. z čistého měsíčního příjmu 10.000,-Kč činí 5% částku 500,-Kč, tedy 6.000,- za rok. V situaci, kdy by členové sboru aktivně se účastnili sborového života dávali salár v této poměrné výši, byl by sbor okamžitě finančně soběstačný a připraven na odluku od státu. V tuto chvíli se to mnohým může zdát příliš nadnesené. Ale rozložíme-li navýšení své obětavosti na dobu více let, nebude to nic nemožného.

Věřím, že mnohé z evangelíků dosavadní stav, kdy faráři byli placeni státem, demoralizoval. Situace odluky, kdy sbor je a stále více bude „naš podnik“, nás snad povzbudí a probudí naši aktivitu – možná budeme i překvapeni.

Věřím, že nám jde o společenství sboru a celé církve natolik, že je budeme brát za své a pečovat o ně se stejnou odpovědností, jako v případě vlastní domácnosti.

ŘÁD HOSPODAŘENÍ CÍRKVE

Pro informování členů či příznivců sboru zde přetiskujeme článek 7 „Příjmy a obětavost“ z Řádu hospodaření církve platného pro Českobratrskou církev evangelickou.

Hospodaření církve spočívá na dobrovolné obětavosti jejích členů. Jejich ochota pečovat o hmotné potřeby církve je jedním z projevů živé víry a vztahu ke sboru a církvi.

Vlastní příjmy sboru jsou: Salár, sbírky při shromáždění, účelové sbírky a dary.

Salár je pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena s vlastním příjmem v doporučené výši 5% jeho celkových ročních čistých příjmů. Salár se platí jednou ročně nebo ve splátkách farnímu sboru, do něhož člen patří. Manželé mohou platit společně. Salár se neočekává od člena sboru bez vlastního příjmu. Neplacení saláru nemůže být důvodem k vyloučení z církve.

Sbírky při shromáždění jsou dalším zdrojem příjmů, které sbor očekává od svých členů. Konají se pravidelně:

pro sborové účely, pro mimosborové účely jako povinné sbírky na základě usnesení synodu či konventu, nebo jako nepovinné sbírky dle usnesení příslušného správního orgánu.

Účelové sbírky slouží k financování mimořádných potřeb sboru. Dary poskytují sborům fyzické i právnické osoby při služebnostech, životních jubileích a jiných příležitostech.

O celkové výši darů poskytnutých sboru na církevní účely ve zdaňovacím období vydává sbor na žádost dárcce (daňového poplatníka) potvrzení ve smyslu zákona o dani z příjmu. Potvrzení lze vydat na základě příjmových dokladů zahrnutých do účetnictví sboru, jedná-li se o nepeněžní dar na základě doložení jeho hodnoty dárcem. O vydaných potvrzeních vede sbor průkaznou evidenci.

POHLED PETRA DUŠKA

Milý bratři a setry, rozhodl jsem se napsat do sborového časopisu, protože nesdílím stejný názor, jako oficiální scénáře odlučky církve od státu předkládané synodní radou.

Základem mých úvah je to, že základní jednotkou církve je samostatný sbor, který je schopný samostatného sborového života, je schopen samostatně existovat. Církev má být jakýmsi teologickým a společenským pojátkem sborů a věřících. Synodní rada a ústředí by měly zastávat hlavně teologicko-společenské postavení, nikoliv postavení hlavního správce majetku a peněz.

V nabízených scénářích mi především vadí, že sbory jsou vybízeny k větší obětavosti (finanční i jiné), peníze půjdou do ústředí, ústředí s penězi nějak naloží a pak přerozdělí (doufejme že dobře, že se část peněz cestou neztratí nebo neodkloní, jak je v českých zemích zvykem). Sbory jsou vybízeny k obětavosti, peníze budou vybrány do Personálního fondu a pak nemusí být výsledky větší obětavosti vidět. (Všichni faráři a kazatelé dostanou z tohoto fondu za provedenou práci víceméně stejně, bez ohledu na osobní nasazení či spokojenost sboru.)

Je zde rozpor... Vy sbory vyberte více (důraz na sbor) oproti - peníze přerozdělí ústředí církve - důraz na ústředí. Myslím, že členové sborů si budou více snažit, pokud budou výsledky svého snažení vidět na vlastní oči. Přerozdělování majetků z centra církve dává pocit, že to je povinností někoho jiného, někoho vzdáleného na ústředí.

I sbory před 100 či 150 lety se skládaly na své faráře, staraly se o svoje kostely, a sami rozhodovali jakým směrem se dále ubírat, jaké aktivity dále dělat.

Solidarita mezi sbory by byla řešena takto. Slabší sbor by přímo požádal o příspěvek některý větší sbor v církvi, či několik sborů. Větší sbor by pak zcela jasně věděl, na co přispívá. Slabší sbor by byl motivován k větší transparentnosti, obětavosti a veden k efektivnímu vynakládání prostředků.

Návrh na vyrovnání přichází s premisou na stejný počet kazatelů před odlučkou a po odlučce. Já myslím, že tato premisa je apriori chybná. V případě potřeby méně kazatelů tedy někteří budou nadbyteční, v případě potřeby většího počtu kazatelů není z návrhu jasné, kdo by nově kazatele platil. Zřejmě by to opět bylo na nově vzniklém sboru či na sboru geograficky poblíž, nikoli z peněz ústředí církve (tam na to není kolonka).

V návrhu je velmi kulišácky neřešeno dilema pracovních vztahů farář X církev. Faráři jsou zaměstnanci církve, tedy ústředí. Synod se z poloviny skládá z farářů a do určité míry hájí zájmy farářů - tedy aby měli svůj plat jistý, za co nejjistějších podmínek pro faráře. Ve zkratce: o farářích budou rozhodovat faráři (budou si rozhodovat o platech), zaměstnanci budou rozhodovat o svém zaměstnání. Kapři si rybník nevypustí.

V případě, že farář či kazatel bude více placen se sborových peněz, může být ve vztahu také naznačen ekono-

PRAVIDELNÁ SBOROVÁ SETKÁNÍ ÚNOR 2014

mický či teologický nátlak ze strany sboru. Ale také kazatel není loutka sboru a pokud se mu nebude chování sboru zamlouvat, může jít kázat jinak (do sboru, který se chová lépe, nebo který lépe platí, nebo do jiné církve - JB, CČSH).

A opačně, sbor který bude mít nadměrně vysoké nároky na kazatele, může zůstat neobsazen.

Základem mojí úvahy je tedy ekonomické osamostatnění sborů se všemi právy i povinnostmi. Každý člen každého sboru bude mít přímou i finanční odpovědnost za svůj sbor (bude vidět, kam jeho snaha, peníze, modlitby vedou či nevedou). K selekci mezi sbory dřív nebo později dojde a dochází již nyní.

Je nutné nastavení nových solidárních systémů.

Podle mého názoru by se měli peníze z vyrovnání rozdělit takto:

1. část peněz by se měla dát na ústředí církve, jen tolik peněz, aby byl zajištěn chod ústředí a minimální mzda pro faráře. Ústředí (synod) by se mělo hlavně starat o teologicko-společenské otázky, měl by kontrolovat odbornou a teologickou připravenost kazatelů - jakýsi odborný dohled.
2. Část peněz by měla být dána diakonii či na jiné celocírkevní akce.
3. Část peněz, dle mého asi 70-80% z celkové částky by měla být rozdělena do oněch 250 sborů. Sborům by v utrácení či investování těchto peněz pomáhali ekonomičtí odborníci z ústředí. Sbory by si tak mohly samy rozhodnout, na jakou činnost peníze poskytnou, jak s nimi naloží.
4. Personální fond výrazně omezit jen na minimum pro faráře ve výši minimální mzdy 8500Kč/měsíc, hlavní plat faráře či kazatele by pocházel od sboru.

Co vidím jako největší negativum všech návrhů, je příliš velká ekonomická moc ústředí a příliš nemotivující chování pro sbory.

Ono by v podstatě ani nevadilo, kdyby církev ony peníze od státu nedostala, jen problémy, které bude řešit za 30 let, by řešila již nyní. Kdo z nás by v této situaci, kdy církev by nedostala ani korunu a byla ihned odluka od státu, by platil spíše peníze do ústředí než osobně svému faráři?

I přerovský sbor by si měl sám určit další nakládání s penězi na příštího faráře a provoz sboru: např. založit účet na plat faráře, koupit v budoucnu nemovitost a z výnosů by se platil provoz sborů, nepeněžní pobídky pro kazatele, atd....

Petr Dušek

Ne	2.2.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP
Út	4.2.	15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina pro dospělé
		19.00 h	Schůze staršovstva
St	5.2.	15.45 h	Setkání mládeže
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	6.2.	9.00 h	Setkání maminek
		14.30 h	Biblická hodina pro děti
Ne	9.2.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
Po	10.2.	9.00 h	Pastorálka v Olomouci
Út	11.2.	15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	12.2.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	13.2.	14.30 h	Biblická hodina pro děti
Ne	16.2.	10.00 h	Rodinné bohoslužby v Přerově + posezení
Út	18.2.	15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	19.2.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	20.2.	14.30 h	Biblická hodina pro děti
Ne	23.2.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
Út	25.2.	15.00 h	Kroužek sester
St	26.2.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel
			Setkání dětí a mládeže z důvodu jarních prázdnin nejsou.
Ne	2.3.	10.00.	Bohoslužby v Přerově + VP

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

je svoláno podle Jednacího a volebního řádu čl.6 na **neděli 16.března 2014 od 10.00 hod.** Srdečně Vás všechny zveme. Je to příležitost vyjádřit se k životu sboru, předložit možné návrhy, vyposlechnout, jak sborové společenství žije duchovně, organizačně i ekonomicky. Sborové shromáždění činí platná usnesení za jakéhokoliv počtu přítomných členů.

Prosíme, podpořme výroční sborové shromáždění svou účastí a zájmem o život sboru. Všechny, kteří by tuto, ale i jinou neděli měli **zájem o odvoz**, prosíme, aby se přihlásili br. faráři či jiným členům sboru.

Adresa:

Farní sbor ČCE v Přerově, Č. Drahlovského 1,
750 02 Přerov; **Telefon:** 605 303 670; **E-mail:**
cce.prerov@gmail.com; **www:** cceprerov.estranky.cz
Číslo účtu: 1882017369/0800